

Na světě nejsme sami aneb Pomoc pro misie

Na počátku to byla „pouze“ myšlenka, nápad... Postupně se však dalo všechno do pohybu. Trvalo to něco přes rok plný shánění materiálů, sponzorských darů, vyrábění různých pěkných věcí, vymýšlení her a další organizace do které se zapojilo určitě minimálně sto lidí. Uvědomili jsme si totiž něco důležitého. A sice to, že na světě nejsme sami. Všude kolem nás je plno lidí a dětí, kteří nemají zdaleka to co my a kterým můžeme pomoci, navzdory tomu, že jsme sami dětmi. Rozhodli jsme se uspořádat, oddíly Arachné a Jeleni, celodenní misijní akci a výtěžek z ní poslat hladovějícím a nemocným dětem do Bangladéše, do diecéze Mymensingh. A pak.....

.....Je 15. dubna 2007, den D. Naše tolik očekávaná misijní neděle. Scházíme se časně z rána, abychom připravili stoly na jarmark, stanoviště pro jednotlivé soutěže, hudební aparaturu a mnohé jiné vychytávky.

Celou akci jsme zahájili nedělní misijní mší svatou, kterou sloužil p. Jiří Šlégr, národní ředitel Papežských misijních děl v České republice. Během bohoslužby nás doprovázela Hudební rytmická skupina Václav Band ze Smíchova, která hrála a zpívala vskutku andělsky. Přinášené dary byly myšleny za celou zemi – svetr za Austrálii, rýže za Asii,... – a spolu s tím přímluvy za daný kontinent. Při pozdravení pokoje měl každý v kostele papírové srdíčko se svým jménem a spolu s podáním ruky si vyměnil s druhým člověkem i srdíčko. Takhle se ke každému nakonec dostalo srdíčko mnohdy i s neznámým jménem a naším úkolem bylo se za toho člověka pomodlit, protože každý má přeci své těžkosti, s nimiž potřebuje pomoci.

Po skončení mše si mohl před kostelem každý zakoupit různé koláče a buchty, které k této příležitosti upekly babičky z farnosti. V klášterní zahradě byl jarmark s různými výrobky dětí z našich oddílů. A za symbolickou cenu od 5 do 50 korun si mohl každý pořídit rozličné náhrdelníky a náramky z korálků, náušnice, papírová práníčka, ušité polštářky, papírové růže, ozdoby do květináčů, hrnečky, barevné sešity, batikovaná trička a ubrusy, kabelky, malé marmelády, moduritové postavičky, svíčky, pokreslené kamínky, obaly na mobilní telefony a spoustu dalších krásných věcí. Po celé zahradě bylo možno se účastnit her pro děti, které pořádaly členové oddílů Arachné, Jeleni a Sírius, a tvoření s Waldorfskou mateřskou školou Dusíkova.

Mezitím, ve dvoře v garáži za Klášterním šenkem, nám p. Jiří Šlégr přibližoval situaci na misiích v Bangladéši a seznámil nás s Papežským misijním dílem dětí. Bylo zajímavé se dozvědět o tom, jak se v Bangladéši žije a jací tam jsou lidé.

Poté následovalo divadlo, pohádka o Ilenušce, které hráli rodiče dětí z MŠ Dusíkova. A kolem poledne se bylo možné za pavilonem Vojtěška zasytit opečenými buřty. S plnými žaludky jsme se přesunuli opět do garáže, kde jsme shlédli další divadlo. Tentokrát s názvem „Tak to teda PÁN BŮH S NÁMA!“. Hrály ho členky oddílu Arachné a diváci se skutečně dobře zasmáli.

Hned po divadle jsme se mohli zaposlouchat do veselých textů písní Ztracené kapely, která pro nás vytvořila příjemnou atmosféru s dětskými písničkami.

Pak jsme měli další možnost diskutovat s p. Jiřím Šlégrem o jeho cestě do Bangladéše, o misijním díle v České republice a dozvědět se plno zajímavých věcí. Vždyť je určitě dobré vědět co nejvíce o zemi a situaci lidí, kvůli kterým se celá tahle akce pořádala.

A tečkou na závěr dne byl koncert hudební skupiny Voda od párků.

Myslím si, že se nám podařilo to, o čem jsme něco přes rok snili. Krásný slunečný den, soutěže, hry, jarmark, diskuze, hudba. To je ve shrnutí naše misijní neděle, která se uskutečnila pod záštitou Papežského misijního díla dětí, ve spolupráci s mnoha skvělými lidmi a dětmi, kteří se na všem podíleli.

Podařilo se nám vybrat 37 353 Kč a díky Nadaci Divoké husy, která celý výtěžek zdvojnásobila, můžeme dětem do Bangladéše poslat 74 706 Kč. Jsme rádi, že všechna ta

práce, vynaložený čas a úsilí, mohlo mít smysl a děkujeme Vám všem, kteří jste nám pomohli a podpořili naše snažení.

Jitka Swienteková – Sigi